

A Fővárosi Ítéltábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe; ügyintéző neve) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a Dr. Marczingós Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző neve) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. március 11. napján kelt 38.G.43.024/2014/15. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes 2014. május 21-én, a társaság székhelyén rendkívüli taggyűlést tartott. Az alperesi társaság ügyvezetője **Sz. J. V.** 2013. június 21-től határozatlan ideig rendelkezik önálló képviseleti jogosultsággal.

Az alperesi társaságnak a perrel érintett időpontban két tagja volt, felperes 2.000.000 forint névértékű, 10 % mértékű üzletrésszel, valamint az **A. L. B. V. Sz.-en** bejegyzett társaság 18.000.000 forint névértékű, 90 % mértékű üzletrésszel rendelkezett.

Az **A. L.** képviselétére **Sz. J. V.** volt jogosult.

A taggyűlésről felvett jegyzőkönyv szerint a felperes képviselétében **Sz. L.** járt el, az **A. L.** képviselétében **Sz. J. V.** volt jelen.

Az ügyvezető megállapította, hogy a taggyűlés szabályszerűen került összehívásra, a taggyűlés határozatképes.

A taggyűlésnek két napirendi pontja volt:

1.) Az **A. L.** üzletrészeinek átruházása.

2.) A társasági szerződés hatályon kívül helyezése és a taggyűlésen elhatározott módosításokat is figyelembe véve új, a 2006. évi IV. törvény előírásainak megfelelő szövegének megállapítása és elfogadása.

A taggyűlés az 1.) napirendi pont keretében két határozatot hozott:

Az 1/2004. (V. 21.) számú határozat szerint a társaság taggyűlése egyhangúlag úgy döntött, hogy nem kívánja megvásárolni az **A. L.** tag üzletrészt és arra külső, harmadik személyt sem jelölt ki.

A 2/2014. (V. 21.) taggyűlési határozat szerint a társaság taggyűlése megállapította, hogy az első napirend keretében lebonyolított üzletrész átruházás következtében a társaság hatályos tagsági és így tulajdonosi helyzete a következő: felperes 2.000.000 forint névértékű 10 % mértékű üzletrésszel, valamint a **R. Kft.** 18.000.000 forint névértékű, 90 %-os mértékű üzletrésszel rendelkezik.

A 2.) napirendi pont keretében meghozott 3/2014. (V. 21.) taggyűlési határozat szerint a társaság

taggyűlése egyhangúlag úgy határozott, hogy a társaság jelenleg hatályos és az időközi módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződést hatályon kívül helyezi és ezzel egyidejűleg a társaság új, hatályos és érvényes társasági szerződésének a szövegét megállapítja, azt a mellékelt megszövegezésben és formában elfogadja, továbbá meghatalmazza a jelenlévő ügyvédet, hogy az új tagok aláírását követően az okiratot ellenjegyzésével lássa el. A taggyűlés megállapította, hogy ez az új társasági szerződés megfelel a 2006. évi IV. törvény rendelkezéseinek, illetve a cégeljárásra vonatkozó szabályok szerint megfelel a Cégbírósághoz beadandó hatályos és egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződésnek.

Az alperes 2014. június 12. napján a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságához változás bejegyzése iránti kérelmet nyújtott be. A kérelem nyomtatvány szerint a cégnyilvántartás 8. rovata, továbbá a tagi rovat változott oly módon, hogy a társaság kérte törölni az **A. L.** társaságot és bejegyezni a **R. ... Kft.**, megjelölve, hogy a szavazati jog mértéke minősített többségű befolyást biztosít. Benyújtásra került a változás szerinti új tagjegyzék, az üzletrész átruházási szerződés, a taggyűlési jegyzőkönyv, az új egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés, továbbá a jogi képviselő meghatalmazása.

A változás bejegyzése iránti kérelem melléklete volt a M.-ban, 2013. december 11-én kelt meghatalmazás, melynek tartalma szerint a felperes meghatalmazta **Sz. L.-t**, hogy az alperes tevékenységének és esetleges cégjogi változásainak kapcsán teljes körűen eljárjon, a nevében aláírjon és őt az illetékes hatóságok és más személyek előtt mindenben képviselje, minden szükséges nyilatkozatot tegyen.

A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága 2015. január 12-én kelt 85. sorszámu végzésével a változásokat a cégnyilvántartásba bejegyezte.

A felperes 2014. július 23-án előterjesztett keresetében az alperes 2014. május 21-én megtartott taggyűlésén meghozott valamennyi taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérte a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 45. § (1) bekezdése és a 46. § (2) bekezdése alapján. Hivatkozása szerint 2014. június 23-án az **A. L.** tagtól szerzett tudomást a perrel érintett taggyűlési határozatokról.

Valamennyi határozat jogsértő voltát abban jelölte meg, hogy a taggyűlés a társasági szerződés 11.5. pontja értelmében nem volt határozatképes, mert annak értelmében a taggyűlés határozatképességéhez a törzstőke 100%-ának jelenléte lett volna szükséges. A taggyűlésen, mint 10%-os részesedéssel bíró tag, sem személyesen, sem meghatalmazott útján nem vett részt, a taggyűlésre meghívót sem kapott.

A felperes állította, hogy a taggyűlésen történő képviselőre jogosító meghatalmazást **Sz. L.** részére nem adott, azt nem írta alá. Kiemelte, hogy a taggyűlési jegyzőkönyvhöz csatolt meghatalmazás súlyos alaki hibában is szenved, ugyanis a Gt. 142. § (1) bekezdéséből levezethetően a Pp. 198. § b) pontjában foglaltak szerint, a külföldön magánokirati formában kiállított meghatalmazásnak csak abban az esetben van teljes bizonyító ereje, ha azt a kiállítás helye szerint illetékes magyar külképviseleti hatóság hitelesítette (felülhitelesítette). Ennek hiánya miatt a meghatalmazás teljes bizonyító erővel nem bír, ezért annak alapján a képviselői jog gyakorlása a taggyűlésen nem volt jogszerű.

A felperes további hivatkozása szerint a taggyűlési jegyzőkönyvhöz csatolt meghatalmazás tartalma alapján, anyagi jogi értelemben sem volt alkalmas a felperest megillető elővásárlási jog gyakorlásáról történő lemondásra, mivel a szövegezés alapján a meghatalmazás az elővásárlási jog gyakorlására külön nem terjed ki.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezésében állította, hogy a perrel érintett meghatalmazást a felperes írta alá. Hangsúlyozta, hogy a felperest terheli annak a bizonyítása, hogy az aláírás nem tőle származik. E körben előadta, hogy a felperes nem járt-ra,

így ügyei vitelével **Sz. L.** bízta meg, a felperest ő képviselte rendszeresen. Indítványozta egy korábbi büntetőeljárás iratainak beszerzését, amelynek során szakértői véleménnyel alátámasztottan került sor annak megállapítására, hogy tagadása ellenére a felperes írt alá egy másik meghatalmazást.

Kifejtette, hogy a Pp. eljárásjogi norma, az a taggyűlésen történő képviseleti jog gyakorlására nem vonatkozik, ezért a Pp. 66. § (1) bekezdésében és 69. § (3) bekezdésében foglaltak csak perbeli cselekmények megtételekor követelhetők meg. Így a meghatalmazás a keltezésekor hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseinek és Gt. 142. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelt, ezért a képviselő eljárásával a képviselt válik jogosulttá és kötelezetté. Amennyiben az eljáró képviselő képviseleti joga hiányos vagy hiányzik, akkor a Ptk. 221. § (1) bekezdése szerint az álképviselő szabályai az irányadóak.

Az elsőfokú bíróság a 2015. március 11-én kihirdetett 38.G.43.024/2004/15. számú ítéletében az alperes 2014. május 21. napján hozott 1/2014., 2/2014., 3/2014. számú taggyűlési határozatait hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 99.500 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában rögzítette, hogy a perbeli taggyűlés időpontjában az alperes még nem helyezkedett a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) hatálya alá, ezért a perben a Gt., valamint a Ptk. rendelkezéseit alkalmazta.

Megállapította, hogy a felperes a keresetlevelet a Gt. 45. § (3) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidőn belül nyújtotta be, és mint a társaság tagját, a Gt. 45. § (1) bekezdése szerint a perindítás joga megilleti. Ismertette a Gt. 142. § (1) bekezdésében foglaltakat, és a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította, hogy a 2014. május 21. napján tartott taggyűlésen a felperest, mint tagot **Sz. L.** a taggyűlési jegyzőkönyvhöz csatolt tartalmú, illetve alakiságú meghatalmazással nem képviselhette. Kifejtette, hogy a perbeli meghatalmazás a Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében közokiratnak nem minősülhet, felülhitelesítés hiányában pedig teljes bizonyító erejű magánokiratnak nem tekinthető. A Pp. 198. § -a alapján a 196-197. §-ok rendelkezéseit a külföldön kiállított magánokiratokra is alkalmazni kell azzal, hogy a b) pont alapján a meghatalmazásnak, valamint a peres eljárás céljára kiállított nyilatkozatoknak és az igazságügyért felelős miniszter rendeletében a szükséghez képest megjelölt egyéb magánokiratnak csak akkor van a Pp. 196. §-ában meghatározott bizonyító ereje, ha azokat a kiállítás helye szerint illetékes magyar külképviseleti hatóság hitelesítette (felülhitelesítette). Az elsőfokú bíróság ezért nem folytatott le bizonyítást arra vonatkozóan, hogy a felperes aláírása a meghatalmazáson valódi-e vagy sem, és nem szerezte be az alperes által indítványozott büntetőeljárási iratokat sem.

Az elsőfokú bíróság rámutatott arra is, hogy a meghatalmazás tartalmilag sem alapozhatta meg **Sz. L.** képviseleti jogosultságát, az általános és esetleges megfogalmazás sem a tagsági jogok taggyűlésen történő gyakorlására, sem konkrét jognyilatkozatok megtételére nem jogosította fel a meghatalmazottat. A meghatalmazás azt a megkötést is tartalmazza, mely szerint a meghatalmazott az eljárása keretében csak azon nyilatkozatokat és cselekményeket teheti meg, melyet a meghatalmazó megfelelőnek és tanácsosnak ítél.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve a taggyűlési jegyzőkönyvből, a meghatalmazásból, továbbá a felek által tett nyilatkozatokból megállapította, hogy a perbeli taggyűlés összehívása nem volt szabályszerű, azon a felperes nem volt jelen és a taggyűlésen felhasznált meghatalmazás a felperes képviseletének ellátására alakilag és tartalmilag alkalmatlan volt. A perbeli taggyűlés időpontjában hatályos társasági szerződés 11.5. pontjában foglaltak szerint a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke vagy a leadható szavazatok teljes mértékben képviselve vannak, így a nem szabályszerűen összehívott és megtartott taggyűlésen érvényes határozatot hozni nem lehetett, a határozatok a már hivatkozott jogszabályokba és a társasági szerződés rendelkezéseibe ütköznek.

Az elsőfokú bíróság a pervesztes alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes részére a perköltség megfizetésére, amely a felperes által lerótt 36.000 forint eljárási illetékből és a mérlegelés alapján megállapított 50.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból áll.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára az eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt.

Az alperes az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozataira visszautalva kiemelte, hogy a perbeli meghatalmazás érvényesen és teljes bizonyító erővel jött létre, annak alapján **Sz. L.** képviselhetette a felperest a taggyűlésen. Ha **Sz. L.** képviselője volt a felperesnek, akkor a taggyűlés megtartásának nem volt akadálya, az összehívás ellen nem emelt kifogást.

Fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság helytelenül alkalmazta és hívta fel a Pp. 198. §-át annak alátámasztására, hogy azért nem minősül teljes bizonyító erejű magánokiratnak **Sz. L.** meghatalmazása, mert felülhitelesítéssel nem bírt. Az 1961. október 5-én kelt Hágai Egyezményt elfogadó országok listáján is szerepel 1991. óta, ezért a perbeli meghatalmazáson nem volt szükség konzuli felülhitelesítésre. Hangsúlyozta továbbá, hogy a meghatalmazás szövege a nyilatkozási elv alapján nem értelmezhető úgy, hogy a megbízás korlátozott.

Kiemelte, hogy a Gt. 142. §-a eleve a taggyűlésen való képviseletről beszél, a Gt. a taggyűlésen határozat tárgyává tehető jogi tények körét szabályozza. A szűkítő értelmezés nem vezethető sem a töretlen ítélkezési gyakorlatból, sem a jogalkotó akaratából, azonban az elsőfokú bíróság sem tett eleget indokolási kötelezettségének e körben.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a taggyűlés összehívásának szabálytalanságát is kiemelte az ítéletében az elsőfokú bíróság, azonban nem fejtette ki, hogy az miért nem volt szabályszerűen összehívva és miért nem lehetett azt megtartani úgy, hogy az esetlegesen szabálytalan összehívással szemben a tagok (képviseleik) nem emelnek kifogást.

Hangsúlyozta, hogy az üzletész átruházásáról minden érintett előre tudott, az új Ptk. 6:13. § (3) bekezdése alapján a felperes nem támadhatja meg a jognyilatkozatot, ha a képviseleti jog alapításakor az érdekellentétéről tudott.

Másodlagos fellebbezési kérelme indokál arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet indokolása nem tartalmazza a releváns kérdésekben a tényállást, az indokolásból nem állapítható meg, milyen intézkedést vagy mulasztást tartott a bíróság jogellenesnek, főleg a taggyűlés összehívása körében.

A fellebbezése pontosításában arra hivatkozott, hogy a jelen pernek nem tárgya az üzletész adásvételi szerződés érvényessége, hatályossága és a felperes elővásárlási jogról lemondó nyilatkozata.

Elismerte, hogy a Hágai Egyezmény kizárólag a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzésére tartalmaz rendelkezést.

Vitatta azonban, hogy a Gt. háttérjogszabályaként alkalmazni kell az alaki jogot, a Pp. 198.§-át. Állította, hogy a meghatalmazást tartalmazó okirat a Gt. szempontjából nem lehet hatálytalan arra tekintettel, hogy a Pp. normáit sérti. A Pp. 198. § b) pontja a Pp. 1. § -ban meghatározott törvényi hatály alá tartozó jogviták bírósági eljárásban történő képviselet érdekében kiállított meghatalmazásra, és a peres céljára kiállított nyilatkozatokra, okiratokra terjed ki.

Hangsúlyozta, hogy a felülhitelesítés hiánya adott esetben okozhatja a bizonyítóerő hiányát, de érvénytelenné nem teheti a meghatalmazást, a jelen perben kialakult vita a bizonyító erő és nem az érvényesség körében merült fel. A Pp. 196. § szerint a magánokirat az ellenkező bizonyításáig szolgál teljes bizonyítékul arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, azonban a jelen perben nem lehet, nem kell azt bizonyítani, hogy a meghatalmazást a meghatalmazó megadta vagy sem, ugyanis ilyen bizonyítást nem lehet felvenni. A cégbíróság eljárása során semmisségi okokat vehet figyelembe, de a teljes bizonyító erő hiánya nem semmisségi ok.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, kérte továbbá az alperes kötelezését a fellebbezési eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére.

Előadta, hogy a 2014. május 21-én tartott taggyűlés nem került szabályszerűen összehívásra, hiszen arra a felperes, mint a társaság tagja, nem kapott meghívót. Az elsőfokú eljárás során az alperes semmilyen módon nem bizonyította, hogy a meghívó a felperes részére megküldésre került, vagy a taggyűlésről és az azon megtárgyalandó napirendi pontokról a felperes bármely módon tudomást szerezhetett volna. A felperes által **Sz. L.** részére állítólagosan külföldön magánokirati formában kiállított meghatalmazáson konzuli felülhitelesítés nem szerepel, az a Pp. 198. § b) pontja szerint teljes bizonyító erővel nem rendelkezik, ezért a felperes taggyűlésen történő képviselőtára a Gt. 142. § (1) bekezdése szerint nem alkalmas. Kitért arra, hogy a Pp. 195. § (8) bekezdése szerint a magyar állam által kötött eltérő nemzetközi megállapodás esetében a felülhitelesítésre nincs szükség, a Kommentár is azt rögzíti, hogy csak a külföldi közokiratok felülhitelesítésére nincs szükség azokban az országokban, amely országok kétoldalú jogsegélyegyezményt kötött, továbbá amely országok részesei a Hágai Egyezménynek. Az ... és ... között jelenleg is hatályban lévő a Magyar Népköztársaság és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége között a polgári, családjogi, és bűnügyi jogsegély tárgyában Moszkvában, 1958. év július 15. napján aláírt szerződés kihirdetéséről szóló 1958. évi 38. tvr. 14. Cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a Hágai Egyezmény kizárólag közokiratokra vonatkozik, vagyis olyan dokumentumok esetén tekint el a felülhitelesítés szükségességétől, amelyeket a kiállítás országa szerint illetékes hatóság közokiratba foglalt. A magánokiratba foglalt meghatalmazás felülhitelesítése ezért nem volt mellőzhető.

Továbbra is állította, hogy a meghatalmazást nem ő írta alá, ahogyan azt a csatolt orosz és magyar írásszakértői vélemények bizonyítják, a meghatalmazás valódiságának vélelmét a Pp. 196-197. § rendelkezéseire tekintettel önmagukban is megdöntve. Hivatkozott továbbra is arra, hogy a meghatalmazás magyar nyelven készült, azonban nem beszéli ezt a nyelvet, az okiratból pedig nem tűnik ki, hogy annak tartalmát a tanúk egyike, vagy a hitelesítő személy neki megmagyarázta volna, ezért a Pp. 196. § (3) bekezdése szerint a meghatalmazás érvénytelen. Ezen túlmenően a meghatalmazás tartalmilag sem volt alkalmas arra, hogy **Sz. L.** a felperest a taggyűlésen képviselje. Az általános és esetleges megfogalmazása miatt sem tagsági jogok taggyűlésen történő gyakorlására, sem az elővásárlási jog gyakorlására - nem jogosítja fel a meghatalmazottat. Ezen felül megkötést is tartalmaz, amely szerint a meghatalmazott az eljárása keretében csak azon nyilatkozatokat és cselekményeket teheti meg, amelyeket a meghatalmazó megfélelőnek és tanácsosnak ítél.

Tekintettel arra, hogy a felperes a 10%-os részesedése ellenére a 2014. május 21-én tartott taggyűlésen nem vett részt, és a taggyűlés határozatképességéhez a társasági szerződés 11.5. pontja értelmében a törzstőke 100 %-ának jelenléte szükséges, a taggyűlés nem volt határozatképes. A határozatképtelen taggyűlésen jogszerű határozatok nem hozhatók.

A fellebbezés nem alapos.

A Gt. 142. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke legalább fele vagy a leadható szavazatok többsége képviselve van. A társasági szerződés ennél nagyobb részvételi arányt is előírhat.

A perbeli taggyűlés időpontjában hatályos társasági szerződés 11.5. pontjában foglaltak szerint a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke vagy a leadható szavazatok teljes mértékben képviselve vannak.

A Gt. 142. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy a taggyűlésen a tagot meghatalmazott személy

képviselje. A meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

Az alperes fellebbezésében felhozottakkal szemben a fenti kógens jogszabályi rendelkezésből egyértelműen következik, hogy a taggyűlésen a tagot kizárólag közokiratba, vagy teljes bizonyítóerejű magánokiratba foglalt meghatalmazás alapján képviselheti a meghatalmazott, annak hiányában a taggyűlésen való részvétel és a szavazás joga meghatalmazott útján nem gyakorolható. Alaptalanul állította az alperes a fellebbezésében, hogy a meghatalmazás alakiségének, a meghatalmazást tartalmazó okirathoz fűződő bizonyító erőnek a képviseleti jog szempontjából nincs jelentősége.

Az elsőfokú bíróság helyesen tartotta szem előtt, hogy az okiratok bizonyító erejére nézve a Pp. tartalmaz rendelkezést és a Pp. 198. § alapján a 196- 197.§-ok rendelkezéseit a külföldön kiállított magánokiratokra is alkalmazni kell azzal, hogy a b) pont szerint a meghatalmazásnak, valamint a peres eljárás céljára kiállított nyilatkozatoknak és az igazságügyért felelős miniszter rendeletében a szükséghez képest megjelölt egyéb magánokiratoknak csak akkor van a 196.§-ban meghatározott bizonyító ereje, ha azokat a kiállítás helye szerint illetékes magyar külképviseleti hatóság hitelesítette (felülhitelesítette).

Tévesen állította az alperes a fellebbezésében, hogy a Pp. 198. § b) pontja a felülhitelesítést igénylő magánokiratok között kizárólag a perbeli képviseletre vonatkozó meghatalmazást nevesíti, ugyanis a Pp. hivatkozott rendelkezése a meghatalmazást a peres eljárás céljára kiállított nyilatkozatoktól függetlenül és a képviseleti jog tartalmára vonatkozó korlátozás nélkül sorolja fel.

A Pp. 195. § (8) bekezdése alapján a § rendelkezéseit a külföldi közokiratra is alkalmazni kell, feltéve, hogy azt a kiállítás helye szerint illetékes magyar külképviseleti hatóság felülhitelesítette. A magyar állam által kötött eltérő nemzetközi megállapodás esetében a felülhitelesítésre nincs szükség. Mellőzhető a diplomáciai hitelesítés és a felülhitelesítés akkor, ha a nemzetközi megállapodás másként rendelkezik, vagy eltérő viszonyossági gyakorlat áll fenn.

A Fővárosi Ítéltábla megkeresésére az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztálya tájékoztatásul közölte, hogy és az között továbbra is alkalmazásra kerül a Magyar Népköztársaság és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége között a polgári, családjogi és bűnügyi jogsegély tárgyában Moszkvában, 1958. év július 15. napján aláírt szerződés (kihirdette az 1958. évi 38. tvr.), valamint az ezt kiegészítő és módosító ,....-en 1971. október hó 19. napján aláírt jegyzőkönyv (kihirdette az 1972. évi 18. tvr.). A két állam között 1995. március 6-án aláírt államutódlási szerződés 2. pontjában foglaltak szerint nemzetközi kötelezettségvállalás történt a kétoldalú jogsegélyszerződés további alkalmazására, amelyre figyelemmel a magyarországi kihirdetés hiányában is az általános jogutódlás alapján a jogsegélyszerződés továbbra is alkalmazandó.

A magyar-szovjet jogsegélyszerződés 14. cikke tartalmaz az okiratok hitelesítésére és elismerésére vonatkozó rendelkezést, amelynek (1) bekezdése értelmében az egyik Szerződő Fél területén valamely hatóság vagy közhitelességgel felruházott személy által ügykörén belül kiállított, felvett vagy hitelesített és hivatali pecséttel ellátott okiratoknak a másik Szerződő fél területén való felhasználásához felülhitelesítésre nincs szükség.

Az is részes állama a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről szóló, Hágában, 1961. október 5. napján kelt Egyezménynek (kihirdette az 1973. évi 11. tvr.). A fenti magyar-szovjet kétoldalú egyezmény elsődlegesen alkalmazandó a Hágai Egyezményhez képest, azonban mind a Hágai Egyezmény 2. és

3. cikke, mind a magyar-szovjet egyezmény kizárólag közokiratra vonatkozik, vagyis olyan dokumentumok esetében tekint el a felülhitelesítés szükségességétől, amelyeket a kiállítás országa szerint illetékes hatóság közokiratba foglalt.

A per során nem volt vitatott, hogy a taggyűlésen felhasznált meghatalmazás nem volt közokiratba foglalva. Az elsőfokú bíróság helytálló álláspontra helyezkedett annak megállapítása során, hogy a ...-ban magánokiratba foglalt meghatalmazáshoz nem fűződött teljes bizonyító erő, mivel azt a kiállítás helye szerint illetékes magyar külképviseleti hatóság nem hitelesítette (felülhitelesítette). Az elsőfokú bíróság mindezek alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes 2014. május 21. napján tartott taggyűlésén a felhasznált meghatalmazás alapján **Sz. L.** nem képviselhette a felperest.

A Gt. 9. § (2) bekezdése szerint a gazdasági társaságoknak és tagjaiknak e törvényben nem szabályozott vagyoni és személyi viszonyaira a Ptk. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

A Ptk. 222. §-a szerint képviseleti jogot a - törvényen, a hatósági rendelkezésen és az alapszabályon alapuló képviseleten felül - a képviselőhöz, a másik félhez vagy az érdekelt hatósághoz intézett nyilatkozattal (meghatalmazás) lehet létesíteni. A meghatalmazásra a Ptk. 199. §-a értelmében a szerződésre irányadó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. Ezek szerint a szabályok szerint lehet vizsgálni a meghatalmazás érvényességét és értelmezni annak tartalmát.

A meghatalmazás meghatározhatja a képviseleti jog tartalmát és korlátait. Vonatkozhat a meghatalmazás a meghatalmazó minden ügyére, amikor általános meghatalmazásról van szó. A különös meghatalmazás egy vagy több ügyben, esetleg ügycsoportban jogosít képviseletre.

A Gt. 144. § (2) bekezdése szerint a taggyűlésre a tagokat a napirend közlésével kel meghívni. A taggyűlési meghívónak a napirendi pontokat azért kell tartalmaznia, hogy arra a tag felkészülhessen, és ha képviselővel jár el, a képviselőt megfelelő utasítással láthassa el.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a perbeli meghatalmazás az általános és az esetleges megfogalmazásának tartalma alapján sem a tagsági jogok taggyűlésen történő gyakorlására, sem konkrét jognyilatkozatok megtételére nem jogosította fel a meghatalmazottat.

Az alperes 2014. május 21-én tartott taggyűlésén a felperes sem személyesen, sem képviselője útján nem vett részt, ezért az elsőfokú ítélet helyes indokolása szerint a taggyűlési határozatok a taggyűlés határozatképessége hiányában jogsértőek, az elsőfokú bíróság megalapozottan mellőzte ezért annak szükségtelensége miatt a felajánlott további bizonyítást.

Annyiban alapos a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság annak ítéleti megállapítását, hogy a perbeli taggyűlés összehívása nem volt szabályszerű, nem indokolta meg a Pp. 221. § (1) bekezdés előírásainak megfelelően. A felek részéről e körben tett ellentétes tényállítások alapján a Pp. 163. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a per eldöntéséhez szükségessé váló tények megállapítása végett a bizonyítás elrendelését mellőzte, mivel annak eredménye a perbeli jogvita eldöntésére nincs kihatással.

A két ellentétes állítás valóságtartalmának tisztázása hiányában a Fővárosi Ítéltábla mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából a taggyűlés összehívásának szabálytalanságával kapcsolatosan tett megállapítást.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést érdemben bírálta el, és a kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság

ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az indokolás részbeni kiegészítésével és módosításával - helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 239. §-a szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint meghatározott, a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2015. szeptember 9.

Dr. Koday Zsuzsanna **s.k.**
a tanács elnöke

. Pusztai Anita **s.k.**
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsanna **s.k.**
bíró